

Σαφώ

πάρθενον ἀδύφωνον

(έννέα ποιήματα)

μετάφραση: Θανάσης Β. Κούγκουλος

André Masson
"Η κοπέλα που χορεύει".

Ανάτυπο από τη λογοτεχνική εφημερίδα ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑ, αριθ. φύλ. 10, Ιωάννινα, Δεκέμβριος 1991,
σ. 3. Τα σχέδια είναι από το λεύκωμα ΕΡΩΤΙΚΩΝ,
Θεσσαλονίκη 1990.

Σαπφώ

πάρθενον ἀδύφωνον

(έννέα ποιήματα)

μετάφραση: Θανάσης Β. Κούγκουλος

στη Μαρία Καραχρήστου

I

Ποιό κορίτσι τοῦ χωριοῦ
στήνει παγίδες στό μυαλό μου
κοπέλα του χωραφιοῦ
ντιμμένη στο δέρμα
πού τρέμει
νά σηκώσει τό φουστανάκι της
βαθνά
πέρα ἀπό τή φτέρνα.

II

Σέ βελουδένιου
κοριτσιού
τὰ στηθάκια
νά πέφτεις
τὴ νύχτα.

III

Τὸ νερὸ ψυχρὸ
βγάξει ἤχους πουλιῶν
μέσα στὰ κλαδιὰ τῆς μηλιάς
καὶ ὕπνος σκοτεινὸς
στάζει
ὅταν τὰ φύλλα
παίζουν τραμπάλα.

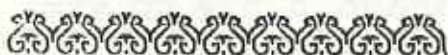
IV

Κορίτσι
μέ τη φωνή τῆς ποίησης
τὸ λεπτὸ κορμί
τὰ μάτια μέλι
ὁ ἔρωτας τρέχει
στ' ὄνειρο πρόσωπό σου
κι ἡ Ἀφροδίτη
σοῦ 'τάξε
τὸν κόσμον.

V

Θα πεθάνεις
 Θα χαθείς
 Ύστερα κανένα
 μνημόσυνο για σένα
 γυναίκα
 ούτε ένα ρόδο της Πιερίας
 για τὸ κορμί σου
 μόνο λησμονημένη
 στὸ σπίτι τοῦ θανάτου
 Θα γυρνᾷς
 μέσα στοὺς τυφλοὺς νεκροὺς
 ἐπιτάμηνη.

VI

Γεμάτο
βγήκε
τὸ φεγγάρι
κι οἱ κοπέλες
προσκύνησαν
τὴν ἅγια πέτρα.

VII

Ὅπως δ' ἰάκινθος
τοῦ βουνοῦ
ποῦ οἱ ποιμένες
σιᾶνε μὲ τὰ πόδια
ἔπεσε κάτω
τὸ κόκκινο λουλούδι.

VIII

Ἐπιασε πάλι ψύχρα
μέσα τους
καὶ πέταξαν
τὰ φτερά
οἱ κοπέλες.

IX

Ὁ Ἑρμῆς.
μπῆκε στ' ὄνειρό μου
ἐγὼ τοῦ εἶπα
Κύριε τελείωσα
δὲ γελῶ, δὲν τραγουδῶ
δὲ νιώθω τὸ χρέμα
μόνο ἕνας πυρετὸς μὲ κατέχει
νὰ πεθάνω
νὰ δῶ τίς δροσερές
μὲ τοὺς λωτοὺς
ὄχθες τοῦ θανάτου.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ:

Ἡ μεταφραστική δοκιμὴ ἐννέα ἀποσπασμάτων τῆς Σαπφοῦς, ἔγινε μέσα στὸν πυρετὸ μιᾶς ἀναγνωστικῆς ἐπαφῆς, ἐρωτική θὰ τὴν ἔλεγα, μὲ τὸν ποιητικὸ λόγο τῆς συμπατριώτισσας τοῦ Ὅδ. Ἑλύτη. Καί ἡ ἀπόπειρα αὐτή, ἐπιθυμεῖ νὰ λειτουργήσει ἐντελῶς ποιητικά. Δηλαδή νὰ σκύψει στὸν κόσμο τῆς Σαπφοῦς, μακριὰ ἀπὸ τὸ ἀνατομικὸ νυστέρι τῆς κλασσικῆς φιλολογίας καὶ νὰ συναντήσῃ τὸ ποίημα, ἀποδεσμευμένο ἀπὸ τὸν τρόμο τοῦ παρελθόντος χρόνου.

Εὐχαριστῶ τοὺς καθηγητὲς Μιχάλη Μερακλή καὶ Θανάση Τζούλη ποὺ διάβασαν τὸ χειρόγραφο τῆς μετάφρασης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- γ Σ. Κακίση, Σαπφώ, Τα ποιήματα, Κέδρος 1981.
- γ Π. Λεκατοῦς, Σαπφώ, Πάπυρος, Ἀθήνα, 1938.
- γ I. Σ. Κακίση 47, Π. Λεκατοῦς III6.
- γ II. Σ. Κακίση 82, Π. Λεκατοῦς INC1., I. 9.
- γ III. Σ. Κακίση 4, Π. Λεκατοῦς 1-4.
- γ IV. Σ. Κακίση 105-69, Π. Λεκατοῦς INC.L 35 - H 12.
συνδυασμὸς δύο ἀποσπασμάτων:
- γ V. Σ. Κακίση 44, Π. Λεκατοῦς III3.
- γ VI. Σ. Κακίση 106, Π. Λεκατοῦς INC. I. 36.
- γ VII. Σ. Κακίση 60, Π. Λεκατοῦς H3.
- γ VIII. Σ. Κακίση 8, Π. Λεκατοῦς 1-8.
- γ IX. Σ. Κακίση 54, Π. Λεκατοῦς E2 (στχ. 6-13).